

Чи потрібні
нові переклади Шекспіра
сучасній Європі?

Скрипай Тетяна, РТ-51

Верба
Вільям Шекспір,
переклад Миколи Костомарова

Пісня Дездемони

Ой вербице зелена,
Вербонько моя!
Під вербою зеленою
Дівочка сиділа,
І бідную головоньку
Долі похилила.
Ой вербице зелена,
Вербонько моя!
І на груди положила
Білі рученята,
І сльозами заплакали
Карі оченята.

Ой вербице зелена,
Вербонько моя!
І на білес каміння
Сльозоньки падали,
І холодне каміннячко
Сльози пробивали.
Ой вербице зелена,
Вербонько моя!
Вийте вінки, дівчатонька,
Збирайтесь в таночок;
Мені буде з зеленої
Вербоньки віночок!

УІЛІЯМ ШЕКСПІР.

ЮЛІЙ ЦЕЗАРЬ.

ПЕРЕКЛАД

П. А. КУЛІША.

Видалий з передмовою і поясненнями

Др. Ів. Франка.

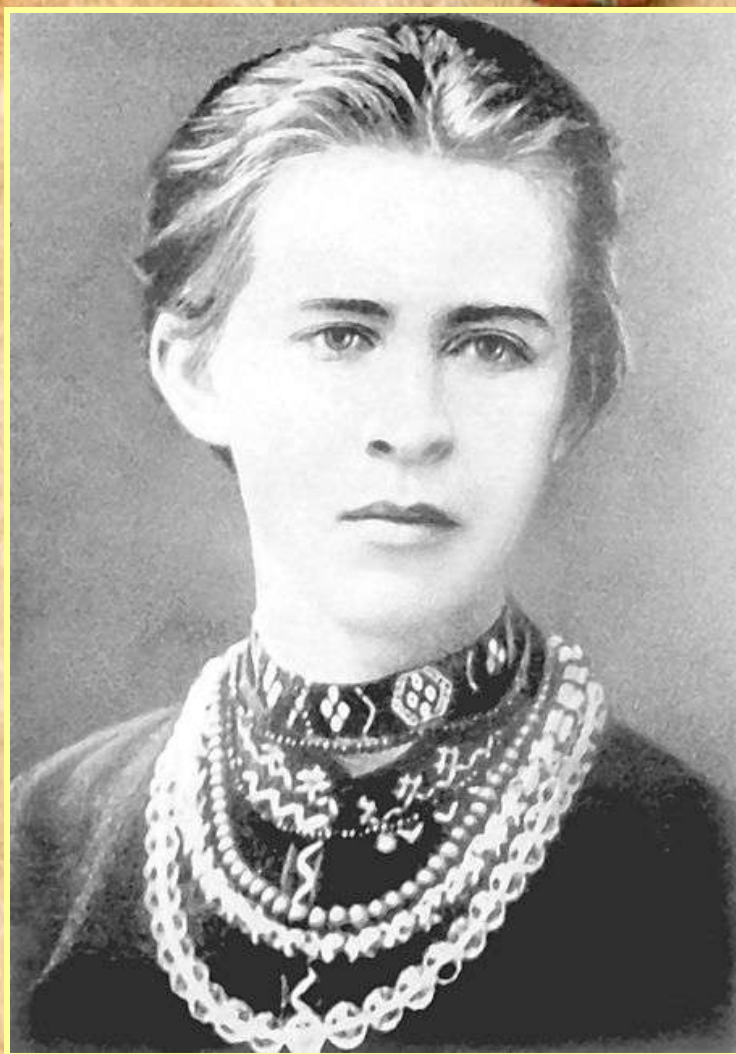

У ЛЬВОВІ 1900.

З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка
під надзором К. Педарковича.

**П. Куліш
(1819-1897)**

**Л. Українка
(1871-1913)**

В листі до матері від 30 березня 1898 р. з Ялти Леся Українка писала:

«Якось я переклала першу сцену з «Макбета» – пришлю тобі через наших».

На підставі цього листа переклад датується 1898 роком.

**М. Старицький
(1840-1904)**

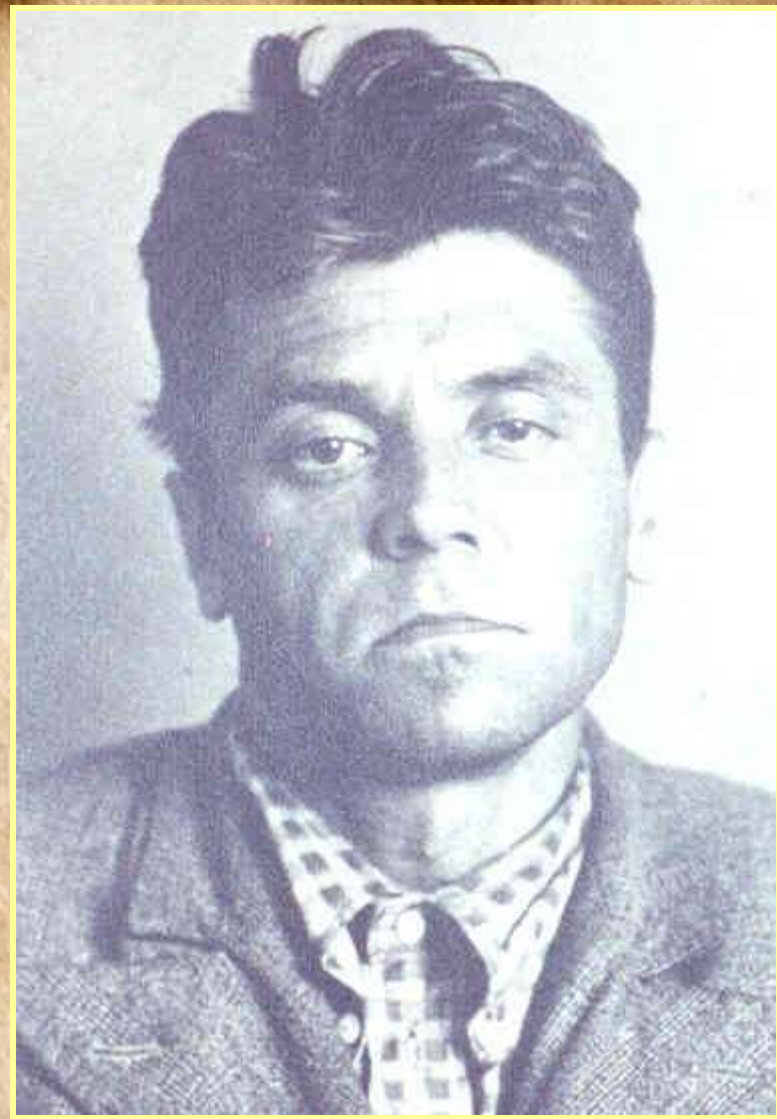
**“Жити чи не жити - Ось що
стало руба. Що шляхетніш,
Чи приймати і каміння, й
стріли Од лихої, навісної
долі,
Чи повстати на те море туги
Й тим повстанням все
скінчити разом?”**

**І. Костецький
(1913-1983)**

**Ю. Клен
(1891-1947)**

**Л. Гребінка
(1900-1942)**

Ю. Андрухович

Гамлет

Про хтивість, кров, про вчинки, що перчать
Самій природі, про жакні і темні
Убивства, про інтриги і про те,
Як їхні винахідники попались
На власну підлість. Так, мені одному
Відома правда.

ФОРТИНБРАС

Слухати негайно
Готові ми з шановним товариством.
А щодо мене — я приймаю цю
Фортуну, хоч, забарвлену у смуток.
Але я маю право спадкувати
Державу данців. Я король віднині.

ГІРАЦІО

Про це я теж повинен сповістити
Словами, що злетіли з передсмертних
Вуст Гамлета. Не можна заповіту
Ховати довго: хвилювання в людях.
Прорватись може бунтом.

ФОРТИНБРАС

Перш за все
Хай Гамлета чотири капітани
Піднімуть на поміст. Якби на трон
Йому судилось долею піднятися,

Ромео і Джульєтта

На грішну земаю. Відвести очей
Уже не можу, підійду — ачея
Торкнуся лиш. Я вже кохав когось?
Ніколи! Я брехав собі. І ось...

ТИБААЛТ.

Цей голос я впізнав! Це хто, Монтеккі
Посмів припхатись? Де моя рапіра?
Провчити хама в дурнуватій масці,
Що насміявся з нашої гостини!
Клянуся родом — жодного жаю,
Якщо я цю тварину заколю!

КАПУАЕТТІ.

Чого нервуєш, хлопче? Що за клеєт?

ТИБААЛТ.

До нас на бал проліз шмаркач Монтеккі,
Достойний стріяку. Цього супостата
Я розтопчу, щоб не топтав нам свята!

КАПУАЕТТІ.

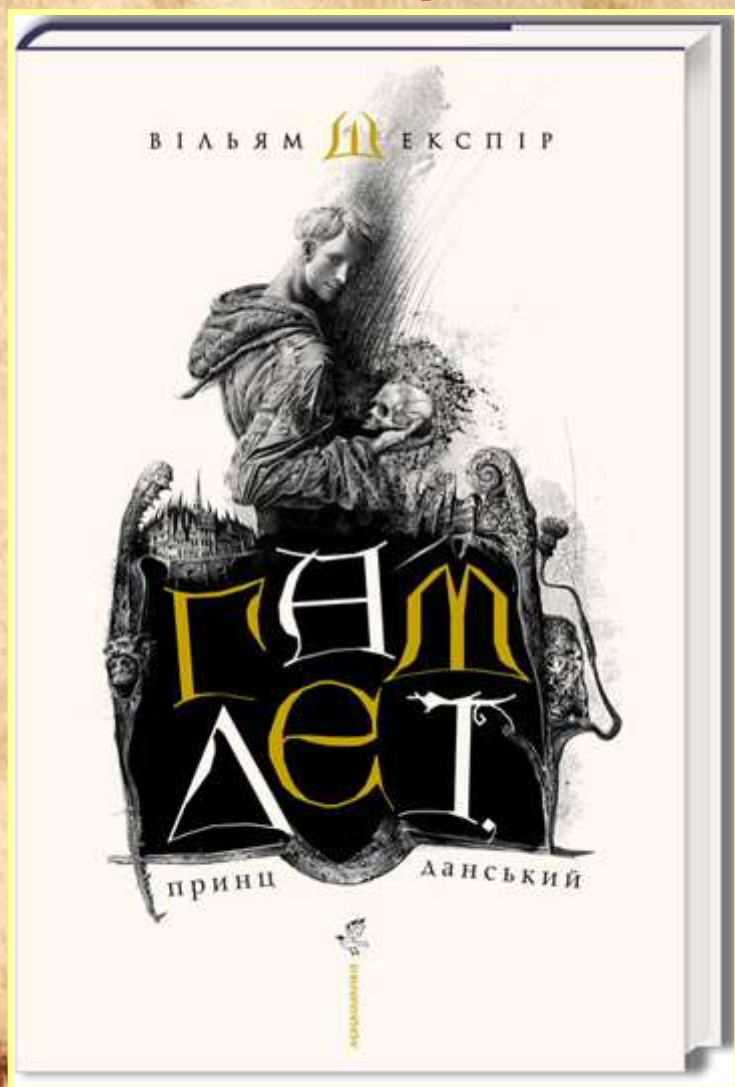
Це хто, Ромео?

ТИБААЛТ.

Саме він, мерзотник.

Гамлет
2008 р.

Ромео і Джульєтта
2016 р.

Дякую

за

увагу!